

[Steen Folke]

har modtaget biskop Muzorewa i forbindelse med dennes propagandafremstød i Danmark.

Regeringen kan ikke være i tvivl om, at denne modtagelse reelt virker som en støtte til Smith-Muzorewa-alliancen og den såkaldte interne løsning.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Der foregår nogle samtaler til venstre i salen, der forstyrrer talerne.

Steen Folke (VS):

Da der først var tale om, at biskop Muzorewa skulle besøge Danmark, understregede udenrigsministeriets direktør, Egil Jørgensen, at han ville blive holdt på lavt plan, som det hed. Ikke desto mindre blev han som bekendt modtaget af udenrigsminister Christophersen. Jeg går ud fra, at udenrigsministeriets direktør ikke var ude på at fornærme udenrigsministeren, da han talte om det lave plan. Det var nok noget andet, han havde i tankerne.

Selv om der var tale om et såkaldt privat besøg, er det klart, at Muzorewas besøg var et led i den charmeoffensiv, som den ulovlige regering i Rhodesia gennemfører – Ian Smith var som bekendt i USA nogenlunde samtidig, og Muzorewa var på besøg i en række lande i Europa – en charmeoffensiv, som skulle samle støtte til Muzorewa-Smith-alliancen.

Ved at modtage Muzorewa støttede den danske regering reelt denne alliance. Der er altså tale om, at man modtog en repræsentant for et ulovligt regime, et regime, som hverken Danmark eller andre lande tilsluttet FN anerkender. Det skete oven i købet på et tidspunkt umiddelbart efter, at denne regering havde foranstaltet en massekrænkelse på flytninge i Zambia, en massekrænkelse, som Muzorewa naturligvis har et medansvar for, selv om han prøvede at fralægge sig det under sit besøg.

Jeg hæftede mig ved, at socialdemokratiets næstformand og formanden for Arbejderbevægelsens Solidaritetsfond, hr. Kjeld Olesen, om besøget udtalte – jeg citerer:

»Med de sidste begivenheder må vi sige nej til Muzorewas forsøg på at vinde støtte til sit samarbejde med Smithregimet. Opråbningen af krigen med massekrænkelse på flytninge kan kun fordømmes på det kraftigste, og Muzorewa har et medansvar.«

Mener statsministeren på den baggrund, det var rimeligt, at den danske regering modtog Muzorewa? Og hvad mener socialdemokratiets formand om den udtalelse, der kom fra socialdemokratiets næstformand om sagen?

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Spørgsmålene skal stilles til statsministeren i hans egenskab af statsminister.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Via Dansk Flygtningehjælp fik vi en forespørgsel om, hvorvidt biskop Abel Muzorewa kunne aflægge et privat besøg i Danmark som metodistkirkens gæst og ved den lejlighed blive modtaget af udenrigsministeren til en samtale. Udenrigsministeren besluttede at imødekomme denne anmodning, og biskop Muzorewa blev den 27. oktober 1978 modtaget af udenrigsministeren ved en kort høflighedsvisit.

Biskop Muzorewa blev modtaget i sin egenskab af formand for United African National Council, som er en del af Zimbabwes nationalistbevægelse. Danmark har – og det bør nok erindres i denne sammenhæng – gennem årene opretholdt, og regeringen ønsker at opretholde, kontakter med alle dele af Zimbabwes frihedsbevægelse. Således har såvel lederne af Den patriotiske Front, Nkomo og Robert Mugabe, som biskop Muzorewa og pastor Sithole inden for de sidste år besøgt Danmark og mødt den til enhver tid værende udenrigsminister. Der er altså ikke noget nyt i dette forhold.

Men Danmark anerkender fortsat ikke den ulovlige regering og det ulovlige styre i Salisbury, og biskop Muzorewas private besøg medførte ingen ændring i denne politik. Regeringen finder, at den interne Salisbury-aftale af 3. marts 1978 er utilstrækkelig som grundlag for en internationalt acceptabel forhandlingsløsning på konflikten i Zimbabwe.

Dette blev også gjort klart for biskop Muzorewa, idet udenrigsministeren samtidig benyttede den givne lejlighed til at understrege, at en løsning efter dansk opfattelse bør omfatte alle parter i konflikten, altså også dem, der i øjeblikket er i andre lande, og at det bedste foreliggende grundlag udgøres af de britisk-amerikanske forslag.